

Skatteministeriet

19. december 2016
J.nr. 16-1736548

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 106 af 22. november 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I ”Evaluering af ekstra beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere” fra oktober 2016, som er udarbejdet af konsulenthuset Højbjerg, Brauer og Schultz for Skatteministeren fremgår det, at: ”I evalueringen er den enkeltes arbejdsudbud opgjort som lønindkomsten. Årsagen til, at antallet af arbejdstimer ikke anvendes som mål for arbejdsudbuddet, er, at de tilgængelige arbejdstidsoplysninger for mange personers vedkommende ikke svarer til deres faktiske arbejdstid.” Ministeren bedes redegøre for, hvorfor det anses for god praksis i dette tilfælde at anvende indkomst som mål for estimering af elasticiteter, når Finansministeriet i deres beregninger af dynamiske effekter af lavere topskat fortsat baserer sig på studiet ”Overtime Work, Dual Job Holding and Taxation” af Frederiksen, Graversen og Smith, 2001, fordi dette studie som det eneste i Danmark direkte estimerer arbejdsudbudselasticiteten på arbejdstiden, hvilket anses for en langt mere præcis metode end, når man anvender indkomst, hvorfor Finansministeriet derfor heller ikke anvender elasticiteter fra nyere studier, hvor der netop estimeres på baggrund af indkomst.

Svar

I evalueringen af beskæftigelsesfradraget for enlige forsørgere anvendes den skattepligtige lønindkomst som mål for arbejdsudbuddet. Det skyldes blandt andet, at det af konsulenthuset Højbjerg, Brauer og Schultz blev vurderet, at det ville indebære mindre usikkerhed at anvende skattepligtig lønindkomst, som der findes nøjagtige oplysninger om på individniveau via slutligningssystemet, frem for de umiddelbart tilgængelige oplysninger om præsteret arbejdstid.

Skatteministeriets normale beregninger af dynamiske effekter af ændringer i personskatter mv. følger ministeriernes sædvanlige regneprincipper, hvor der som udgangspunkt skønnes over adfærdsvirkningen i form af ændringer i arbejdsudbuddet i timer. Herved ses der i udgangspunktet bort fra kvalitative effekter, herunder øget produktivitet, hvilket skal ses i lyset af, at den samlede offentlige saldo skønnes at være omtrent upåvirket af øget timeproduktivitet.

Selvom øget produktivitet i den private sektor vurderes at være omtrent provenuneutral for de offentlige finanser, vil der være en positiv BNP-effekt af øget produktivitet, *jf. besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 379 af 28. juni 2016 og besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 466 af 29. august 2016.*

Den omtalte evaluering af beskæftigelsesfradraget for enlige forsørgere udgør en del af Skatteministeriets løbende aktiviteter med metodeudvikling og effektvurderinger af skatteinitiativer. Det er Skatteministeriets vurdering, at der er tale om en god og grundig rapport. Det samlede honorar til Højbjerg, Brauer og Schultz for udarbejdelse af evalueringen udgør 450.000 kr.